

Forsøg paa en Stabilisering efter de Retningslinier, som er angivet i Valutaraadets enstemmige Udtalelse, og man mente ikke, det var forsvarligt, fordi det konservative Folkeparti i sidste Øjeblik traadte tilbage af Hensyn til dets Ønsker om at koble Valutaspørgsmaalets Løsning sammen med Toldbeskyttelsen, af denne Grund at vige tilbage for at gennemføre en Ordning, som man sagligt havde tiltraadt, selv om det fra alle Sider var sket med ikke ringe Resignation. Under Hensynet til, at det er nærliggende, at denne Stabilisering gennemføres i Forbindelse med Moratoriets Forlængelse, der som bekendt skal finde Sted nu til den 1. Januar, har de tre Partier, som havde givet Tilslutning til det udarbejdede Forslag, ment som et Flertal i Udvalget at burde føre Forslaget frem i det høje Ting med en Række Ændringer, som jeg skal tillade mig ganske kort at omtale.

Med Hensyn til § 1 ønsker jeg først at nævne, at der i Landstingsudvalget lige saa vel som i Folketingets Udvalg har været Enighed om, at Rigsdagen burde fastholde Kravet om, at der til Moratoriet for Nationalbanken bør knyttes en ubetinget Forpligtelse. Der er Enighed om, at det ikke med nogen som helst Ret kan hævdes, at det, medens Nationalbanken i øvrigt gennem en lang Aarrække altid har haft ubetingede Forpligtelser, nu skulde være saaledes, at man vedblivende stryger alle Forpligtelser. Der er da til § 1 af Ministeren for Industri, Handel og Søfart stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet, og hvori det udtrykkeligt er angivet, at det er en Forudsætning for Moratoriets Forlængelse, at Nationalbanken indgaar den Overenskomst, som nærmere er angivet i Forslagets § 3. Der foreligger fra Nationalbankens Side en Udtalelse om, at man er villig til at bestræbe sig for at virkeliggøre Rigsdagens Ønsker, men at man nærer Betænkelighed ved at paatage sig den juridiske Forpligtelse, som her kræves. Jeg haaber — og jeg tvivler i øvrigt ikke om —, at Nationalbanken vil overvinde disse Betænkeligheder. Med de Forpligtelser, her er Tale om, nemlig en Stabilisering ved et Punkt, der ligger lavere end den nuværende Kurs, og med de Støtteforanstaltninger, der her tilbydes, en saa betydelig Dollarkredit og en fuldstændig Afbetaling af Statens Gæld til Nationalbanken, maa der sikkert ikke kunne være Betænkelighed ved at paatage sig denne Stabilisering, hvis man overhovedet kan og er villig til at paatage sig nogen som helst Forpligtelse.

Til § 2 er der af Finansministeren stillet et Ændringsforslag, der ligeledes er tiltraadt af Flertallet, og som gaar ud paa, at den Dollarkredit, som her tilvejrbringes, stilles til Raadighed for Nationalbanken paa en saadan Maade, at der, efterhaanden som der bliver Brug for den, kan anvendes deraf, naar Finansministeren med Tilslutning af et Rigsdagsudvalg, som jeg senere skal omtale, giver Tilslutning dertil. Det er jo ikke Hensigten, at dette store Beløb straks skal anvendes; forhaabentlig vil det vise sig, at det, der her er krævet, er opnaeligt uden overhovedet at benytte denne Kredit eller i hvert Fald ved Anvendelse af meget smaa Beløb deraf, men der er altsaa her indsat en Bestemmelse om, at saavel Ministeren som ogsaa det nedsatte Rigsdagsudvalg deltager i Overvejelsen vedrørende Kredittens Anvendelse.

Til § 3 er der foreslaet Ændringer af rent redaktionel Karakter. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af dem.

Dernæst foreslaar Flertallet, at §§ 4—6 udgaar. Disse Paragraffer omhandler Oprettelse af et Valutaraad udenfor Rigsdagen og tillægger det en vis Myndighed. I Stedet for foreslaar Flertallet, at der indsættes en ny § 4, hvorefter der oprettes et Rigsdagsudvalg, et Valutaudvalg indenfor Rigsdagen, som faar til Opgave at følge de forskellige Forhold, der staaar i Forbindelse med Valutaproblemet, samt at følge de Ønsker, som maatte fremkomme fra Erhvervslivets Side, i det hele taget virke til Støtte for Regeringen med Hensyn til Foranstaltninger, som maatte kunne bidrage til Valutaens Stabilisering og Højnelse. Dette Rigsdagsudvalg faar ganske bestemte Beføjelser. Jeg har allerede nævnt een i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 2, og der er her i Forslaget gennem de andre Paragraffer tillagt Udvalget andre særlige Beføjelser, men det er undgaaet — og det ønsker jeg særligt at fremhæve —, at Rigsdagen delegerer nogen Del af sin Myndighed til en Forsamling udenfor Rigsdagen eller en Forsamling indenfor Rigsdagen. Vi har fra vor Side maattet holde meget stærkt paa dette Synspunkt, og jeg anerkender, at der fra andre Partiers Side er vist en Resignation paa dette Omraade, som var nødvendig for, at der kunde opnaas et Flertal for Indstillingen.

Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 8 vedrørende Tilvejrbringelse af et Beløb paa 40 Mill. Kr. til Afbetaling af Statens Gæld til Nationalbanken har der været ført meget indgaaende Forhandlinger, og det er dette Spørgsmaal, der har medført de største